UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Hildeberto ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶ De ſctō Hildeberto epō. Cap. lxxi.

HIldeber-
tus cenomañ. epꝯ
poſtea turonenſis
archiepꝯ fuit. Hic berēgarij
turonēſis diſcipulus verſifi-
cator ⁊ dictator egregius li-
brū elegantē de contēptu hu
ius vite partiz metrice ptim
ꝓſaice dictatiz cōpoſuit: qui
etiā vt ipſe de ſe in quadā ſua epiſtola refert
multas tribulationes ⁊ vincula ꝓ xp̄o perpeſ
ſus eſt ab emulis: videlicet retrocli comitꝫ ce
nomanēſis: ꝗ illū de comitatu eiecerat: ⁊ co-
mitatū eius vſurpauerat. Qui ſanctus a pre
dictis hoſtibꝰ detentus eſt iniuſte: eo ꝙ comi
tē exiſtentē in carcere viſitaſſet: ⁊ teſtamētū
ipſius ſua manu conſcriptū matri detuliſſet.
In ipa ergo cuſtodia multas paſſus afflictio
nes: epl'as plures ſcripſit. Tandez eiectꝰ de
carcere turoni archiepꝫ ordinatus: virtutibꝰ
⁊ ſcītate refulſit: ⁊ apud eādē ciuitatē ī pa-
ce dormiuit: ibiqꝫ iacens in miraculis viuit.

¶ De ſancto Didacho epō. Cap. lxxij.

DIdachus
epꝯ exomenſis ma
giſter fuit ſcti dn̄i
ci ordinis predicatorū funda
toris: cuius ⁊ ille fuit canoni
cus reg'aris ⁊ exīde ſuppor
canonice ipſius. Hic cum. xij.
abbatibus ordinis ciſtertien
ſis ⁊ cluniacenſis: ⁊ cū quodā
apoſtolice ſedis legato ad terram albigenſez
miſſus eſt ad p̄dicādū cōtra hereticos albigē
ſes: ꝗ tale cōſiliū collegis in officio p̄buit: vt
ꝙ xp̄z pauperē ibāt predicare: eiuſdē ſe vite
oſtenderēt operibꝰ cōformare: vt ex hoc aīas
facilius lucrarent̄ ad xp̄m. Et ſic cōſilio dida
chi equitaturas ⁊ pōpoſaz ſupellectilē dimit
tētes: in habitu humilitatis ⁊ geſtu pauper-
tatis incedētes officium p̄dicationis ꝓſecuti
ſunt: in quo officio predictus pater cū ſancto
dn̄ico eiꝰ canonice ſuppriore ſibi aſſiſtēte lau
dabiliter ſe geſſit: ⁊ multos ad xp̄m ꝯuertit.
Poſt bienniū aūt ad eccl'iā ſuā redire diſpo
nēs: loco ſui beatū dn̄icū vicariū dereliquit.
Dūqꝫ poſt multos labores exomā peruenif-
ſet: pedes tranſiens per caſtellam: ad extre-
mum vite ſue perductus eſt. Qui poſt obitū
miraculis claruit.

¶ De ſancto Bene abbate. Cap. lxxij.

BEne abbas fuit i
deſerta thebaidis: de quo hiero-
nymus dicit: ꝙ nunꝗ̄ viſus eſt iu
rare: neqꝫ mētiri: neqꝫ iraſci: ne
qꝫ ocioſum verbum ꝓferre: ſed vita eius erat
in ſummo ſilentio: mores tranquilli: vt ꝑ oīa
quaſi angelici ordinis videretur. Humilitas
quoqꝫ immenſa: ꝓ nihilo in omnibus ſemet-
ipſum ducens. Hic dum beſtia quedam nomi
ne hiperpotaurus regionem ſibi ꝓximam va
ſtaret: ⁊ rogatus ab agricolis venit ad locum
⁊ beſtie in nomine ieſu precepit: ne amplius
terram illam vaſtaret. Beſtiaqꝫ ſtatim rece
dens nuſꝗ̄ comparuit. Simili modo croco-
dilum ab eo alio tempore fugatum perhibe-
bant. Hec in vitis patrum.

¶ De ſctō Pitrione abbate Cap. lxxiiij.

PItriō ab
bas fuit in thebai
de in mōte ꝗdam
p̄rupto fluuio imminēte: in
quo erant per ipa precipitia
ſpelunce difficiles acceſſu:
in his monachorum plurimi
commanebant: quorum pa-
ter erat pitrion. Hic diſcipu
lus ſancti antonij fuit: ⁊ poſt eius obitum cū
amone habitauit: ⁊ poſt huius abſceſſum in
predicto ſe mōte conſtituit. Qui gratia ſani-
tatum ⁊ fugandorum ſpirituum miro modo
clarebat: ⁊ immundorꝫ demonū noticiam ma
ximam habebat. Dicebat aūt neminem poſſe
demones eijcere: niſi prius a ſeipſo vicia eie-
ciſſet. Et quicunqꝫ ſuperaſſet vitia propria:
poſſet de facili demones ſuperare. Hic ſecun
do in ſeptimana reficiebatur pulmentula ex
farre ſumens: nec aliaz iam poterat eſcam re
cipere: neqꝫ etate: neqꝫ māſuetudine permit
tente. Hec vbi ſupra.

¶ De ſancto Heronio ſene. Cap. lxxv.

HEroniꝰ ſenex an-
norum. cx. diſcipulus fuit beati
antonij. Qui in deſerto nitrie
in heremo habitauit poſt mortē
magiſtri ſūme humilitatis gratia refertus.
Et in eadem ſolitudine plenꝰ ſanctitate quie
uit. Hec in vitis patrum.

¶ De ſctō Diogene monacho. Cap. lxxvi.

DIogenes
anachorita alius
beati antonij di-
ſcipulꝰ fuit. Hic erat vir ſum
me prudētie in eodez nitrie
deſerto degēs. Cuius ſermo
⁊ narratio oēs ad ſe venien-
tes edificabat potiſſime cuꝫ
de magr̄i ſui v̄tutibꝰ loquere
tur. Et hic etiā in eadem heremo dormiuit
in pace. Hec vbi ſupra.